

Tää on oikeestaa ihan nuija stoori, enkä mä o ees varma tajusinks mä siitä mitää. Oikeestaa ihan kipee juttu. No mä kelaan alkuun.

Fööst mä taapersin linja-autoaseman baariin kaljalle ja tietty mä melkein loukkaannuin ku ne ei kysyny papruja. Mä join siellä pari keppanaa, niil ei o aata, ja läksin Tölliin, mut ne ei päästäny mua sisää. Katto se paprut mut sano et niil on täyttä. Se oli kyl flöittä, mä näin et siel oli tyhjiä pöytiä, mut kai ne ei sit halunnu mua sinne. Sieltä mä tulin takas linja-autoasemalle ku sen yläkerrassa on Parantava Puukko, se on disco. Poke katto et mä oon tänään täyttänyt ja naureskeli, et joo, takkii vaan narikkaa. Ens mä aattelin et se pilkkaa ku se oli nii hyväntuuline, mut kai se oli vaan kännissä.

Mä join viinii ja kaljaa. Sit mä söin ja kävin oksentamassa jossai välissä. Mä muistan vaan et se pönttö hais karmeelta ja nenässä kirveli ne makkarabiitit. Mä olin valomerkkiin asti ja välillä mä sammuin istualleen ja heräsin ku rööki poltti sormia. Poke alko sanoo jotai kapakassa nukkumisesta tai sit se vaan tarkotti et mun olis paras hipsii himbeen. No kuitenkin mä pulttasin ja aloin säteilee ja haistattelin sille. Lopuks se hiilty ja tönäs mut rappuihin. Siin on sellasia seinään upotettuja lamppuja ja mä aloin potkii rikki niitä. Mun toinen kenkä laukes, ku ne lamput on sellasten rautaritiilöitten takana, vitutti ku ne oli ihan uudet, ne kengät siis. Mä olin aika pihalla ja sit kadulla tuli taas ykät. Satamakadulta mä löysin leedin taksin ja käskin sen ajaa varuskuntaan. Se ajo ookoo, mut sit vartiomies ei päästäny mua sisään ku ei ollu kulkupaa. Mä koitin selittää, et Eevan faija on sotilasmestari ja et mä oon Eevan kanssa kihloissa, mut ei se auttanu, se käski vaan häipyä.

Mä läksin viipottaa sitä maneesin reunaa hautausmaalle päin. Emmä tiedä miks. Mä aattelin mennä ettii Annen ja Karin hautoja. Ne survo prätäkällä yhe rekan alle. Mä liukastelin ja kaatuilin koko matkan nii et mun hanskat oli ihan punaset. Siit oli joku pari kilsaa. Välillä mä jäin makaamaan naama lumessa ja sit taas eteenpäin.

Siel ei palanu ku pari kynttilää. Mä muistelin et ne ois ollu jossai perällä, mut ne ei ollu aurannu kaikkia käytäviä. Mä hortoilin siel hangessa ja istuin jollekki kivelle röökille. Mua väsytti ja paleli ja päässä vaan kohis. Mä olin nii jäässä ettei voinu ottaa käsiä taskusta.

Sit mä räin tumpin hankeen ja aattelin mennä kattoo, et pääseeks tonne temppeliin millää sisää. Mä olin ihan poikki ja aloin kelata jumalaa ja kaikkee älytöntä. Vaik kyl mä kai jotenki uskon siihe. Must tuntu et mun oli pakko päästä sinne sisälle rukoilee.

Siin oli eka seinällä roskis suoraa ikkunan alla. Mä kiipesin sille ja otin kengän jalasta ja iskin reijän siihe lasiin. Siin oli joku maalaus. Mä revin käsillä sen aukon isommaks ja ryömin sisää. Ekaks mä en nähny mitää mut sit silmät tottu siihe. Siel oli iha hiljasta. Mä menin alttarille polvillee ja levitin kädet ja aattelin jumalaa ja et täs mä nyt sit oon. Sit vasta mä huomasin et jotai lämmintä valuu toista kättä pitki kainaloon. Mä katoitin ja

näin et se oli tosta ranteen yläpuolelta auki. Sytkärillä mä näin et siinä oli sellanen tuuman kokonen palkeenkieli minkä alta blode pulppus. Mä riisuin takin ja paidan ja sidoin aluspaidan siihe ympärille.

Sit mä aloin kierrellä ja katella. Mä kävin urkupalvella, mut ei niistä mitää ääntä lähteny. Ulko-oven vierestä lähti portaat alas ja mä menin sinne. Siel oli alhaalla ovi ja mä laitoin valot. Se oli rumppari, ruumishuone. Siin oli lattialla muistaakseni neljä tai viis arkkua, yks oli sellanen ihan snadi, joku metrin. Mä avasin sen ekan ja siin makas vanha mies. Sil oli valkosta sänkee kaulassa ja poskilla. Mä kokeilin sitä. Sit mä painoin kynnellä ristin sen otsaan. Se oli niin ku sellasta kovaa muovailuvahaa. Se ei häipyny ollenkaa niin ku elävillä lähtee ja se jäi kai siihe. Mä panin arkun takas kii ja kälpin ylös.

Siel mä istuin patterin vierele lattialle ja yritin nukkua mut emmä saanu unta. Mä syytin röökin ja sillon mä huomasin et nää sormet oli ihan tunnottomat. Mä purin kaikkia vuorotellen ja toi pikkurilli ja nimetön oli ainoot mitkä tuns kipuu. Koko hanskaa alko särkee. Mä aattelin et siel on varmaa jotku hermoradat paskana.

Mä läksin pois ja juoksin melkein koko matkan ja taas mä tietenki kaatuilin vuorotelle selällee ja mahallee ku mä en voinu päästää käsiä irti.

Se oli kai jossai Rantakadun puol välissä eka kerta ku mä huomasin et jotai tuli housuu. Se oli ihan ruikkuu enkä mä pystyny pidättelee sitä. Sit sitä alko tulla joka askeleella ja valu kadullekki. Mun oli pakko pysähtyy, siin oli onneks kohdalla sellanen porttisyvennys. Se oli joku iso vanha puutalo ja siin oli isot kinokset ympärillä. Mä jäin siihe kyykkimään ja annoin tulla housut nilkoissa. Sit tuli vaikka kuinka paljo ja loput oli melkei ruskeeta vettä vaa. Sit rupes kuuluu kolinaa ku aura-auto käänty just sille samalle kadulle. Mä koitin painautuu porttii vaste ku se pyyhkäs ohi. Se oli niin ku olis ollu kivisateessa. Mä koitin suojata mun päätä käsillä. Sit mä jatkoin, mä kiskoin yhellä kädellä jotenki housut ylös ja aloin juoksee.

Meil oli alaovi auki. Me asutaan kolmannessa ja mä huomasin et mä oon hukannu avaimet. Mä soitin ovikelloo mut sisällä oli iha hiljasta. Mä soitin uudestaa ja sit mä muistin et mutsilla oli yöhugi. Mä kävin istuu siihe oven etee ja siihen mä sit putosin.

Mä heräsin painajaiseen. Mä näin et valtava lepakko istu mun rinnalla ja hakkas siivillä mun naamaa. Mä kai huusin ja avasin silmät. Posteljooni seiso siinä mun vieressä lehti kädessä ja sano jotai et lähes jätäk menee. Mä selitin sille et mä asun siinä ja ettei mulla o avaimia ja et mutsi on yövuorossa. Mä sanoin et kyl mä voin näyttää paperit. Mä annoin ja se katto. Se oli sellanen vanhempi starba. Se sano et sitä on niin ku tultu sit aikuseks. Sit se sano viel et ei taida paljo naurattaa. Mä häkellyin jotenki kokonaa ja yritin selittää sille jotai, mut ei siitä mitää tullu, mä aloin itkee kesken kaike. Kai se oli se ku hanskaaki särki koko ajan. Se jätti mut siihe itkee ja kela. Se oli iha hyvä juttu.

Jorma Kiiskinen